

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

BUITENLANDSE STUDIEBEURZEN VOOR AFGESTUDEERDE VROUWEN

Aan de Vereniging van Vrouwen met Academische Op-
leiding zijn een aantal beurzen aangeboden voor studie in
het buitenland voor het studiejaar 1962/63 voor vrouwen,
die aan een Nederlandse Universiteit of Hogeschool hun
studie hebben voltooid. Inlichtingen hierover verstrekt de
secretaresse van de Beurzencommissie, mevrouw A. J. M.
P. VISSER-EDEL, Jan Luykenstraat 94, Amsterdam (Z),
Tel. (020) 729363.

Amsterdam, 19 juni 1961

REDACTIE

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bespoediging van
plaatsing behoudt de Redactie zich het recht voor, de stukken te bekorten).

SCHEIDING VAN BEHANDELING EN CONTROLE

In zijn interessante klinische les „Traumatische neurose”
of organisch-cerebrale „psychopathisering”? (1961) bespreekt
BARTSTRA een patiënt, die in 1958 na een ongeval in de
kliniek werd opgenomen. Uit de tekst kan ik niet anders
opmaken dan dat deze patiënt door de auteur werd onder-
zocht en behandeld.

Twee bladzijden verder schrijft BARTSTRA: „Natuurlijk
heeft de verzekeringsmaatschappij de ziekenhuiskosten
zonder protest betaald, maar ze begint er langzamerhand
aan te twijfelen of de invaliditeit van onze (cursivering van
mij; A.E.D.) patiënt nog wel zo groot is als hij zelf be-
weert, nl. 100 pct. Aan ons wordt gevraagd daarover een
oordeel te geven”. Daarna zet BARTSTRA uitvoerig uiteen,
tot welk „oordeel” hij is gekomen.

Dit alles wekt de indruk, dat hier de behandelende ge-
neesheer tevens optreedt als rapporterend deskundige voor
een verzekeringsinstelling.

Van harte hoop ik, dat deze indruk onjuist is en dat
BARTSTRA bereid is uiteen te zetten, hoe de vork in de steel
heeft gezeten. Ook de schijn van een onvoldoende scheiding
van behandeling en controle kan immers beter vermeden
worden.

Literatuur: BARTSTRA, H. K. G. (1961) „Traumatische
neurose” of organisch-cerebrale „psychopathisering”? *Ned.
T. Geneesk.* 105, 913.

Hengelo, 27 mei 1961

A. E. DENEKAMP

Collega DENEKAMP heeft gelijk met zijn opmerking — toen
ik mijn les na het gereedkomen nog eens overlas viel mij
deze mogelijkheid van het wekken van een verkeerde indruk
ook op. Het was echter toen niet goed meer mogelijk dit te
veranderen; terwille van de bijzondere aard van een „kli-
nische les” kan men ook veelal niet ingaan op details, die
voor de opzet van de les niet ter zake doen. De bewuste
patiënt had ik tijdens de klinische behandeling niet gezien
— ik kwam pas met hem in aanraking toen hij voor de be-
oordeling door de verzekeringsinstelling werd gezonden; ik
heb het beloop sedertdien kunnen volgen, doordat hij de
polikliniek bleef bezoeken. Het door collega DENEKAMP ge-
cursiveerde woordje „onze” gebruikte ik in de zin van „in
deze les aan de orde zijnde”.

Ik vertrouw, dat collega DENEKAMP door deze uiteen-
zetting gerustgesteld is en dat de door hem bedoelde ver-
keerde indruk hiermede is opgeheven.

Groningen, 12 juni 1961

H. K. G. BARTSTRA

ACUTE APPENDICITIS BIJ EEN ZUIGELING

De bestudering van de klinische les van Prof. Dr. L. D.
EERLAND (1961) bracht mij de diagnostische moeilijkheden in
herinnering, waarmede ik te kampen had bij een jongetje
van 7 maanden, met ernstige buiksymptomen, die deden
denken aan invaginatie, ileus, peritonitis, pylorospasmus,
volvulus, ziekte van Hirschsprung. Een gangreneuze ap-
pendix bleek echter de oorzaak; deze kon met goed gevolg
worden verwijderd. Gelukkig maar, dat mij de moed heeft
ontbroken, de buik dicht te laten. Volgens de literatuur in
die dagen (1925) zou appendicitis slechts in 10 pct der
gevallen voorkomen bij kinderen beneden 10 jaar, en dan
nog het meest tussen het 5e en het 10e jaar, terwijl kinderen
in de eerste levensjaren zeer zelden appendicitis blijken te
hebben. Weliswaar werd enkele malen appendicitis reeds
bij zuigelingen waargenomen, en is ze zelfs eenmaal ter-
stond na de geboorte gezien (KÜMMELL 1921). M.a.w. met
het voorkomen van appendicitis moeten wij rekening hou-
den gedurende het gehele leven.

Literatuur: EERLAND, L. D. (1961) Acute chirurgie bij
zuigelingen en kleine kinderen. II. Buik. *Ned. T. Geneesk.*
105, 1021.

Rotterdam, 28 mei 1961

A. G. J. HERMANS

BERICHTEN BUITENLAND

België

Colloquium over sanitaire organisatie. — De januari-
februari aflevering van het tijdschrift *Synthèses* bevat het
verslag van een in november van het vorige jaar te Brussel
gehouden bijeenkomst, waarin woordvoerders van Groot
Britannië, Frankrijk en Rusland de geneeskundige organi-
satie van hun land hebben uiteengezet.

Een medewerker van het *Belgisch Geneesherenblad* van
31 mei (bl. 421) geeft een beknopt overzicht van het be-
sprokene en betreurt dat Nederland niet was vertegenwoor-
digd. Naar zijn mening werd in ons land „aan de eisen van
een samenordering en van een sociale harmonisering tege-
moet gekomen, zonder gevaar voor het vrije initiatief”.

Duitsland

Plan voor een kankercentrum te Heidelberg. — De
bondsrepubliek is, te midden van vergelijkbare staten, het
enige land dat geen instelling heeft voor wetenschappelijk
onderzoek van kanker. De „Wissenschaftsrat” heeft ver-
leden jaar een te Heidelberg bestaand plan aanbevolen en
onlangs verscheen er een memorie, getiteld „Einrichtung
eines Deutschen Krebsforschungszentrums in Verbindung
mit der Universität Heidelberg”, in opdracht van de senaat
der universiteit samengesteld (*Med. Klin.*, bl. 978).

Engeland

Doorlopend bezoek aan geesteszieken. — Sinds februari
1960 zijn bezoekers in het Severall's Hospital te Colchester,
een inrichting voor geesteszieken, op elk uur tussen 9 uur
voormiddag en 9 uur namiddag welkom. Na zes maanden
zond de directie aan alle verpleegsters een formulier met
vragen. Het bleek dat de moeilijkheden die menigeen van
onbeperkt bezoek had verwacht, zijn uitgebleven. Zowel
aan de patiënten als aan de familieleden is de nieuwe rege-
ling goed bekomen (*Lancet*, 3 juni, bl. 1220).

Levende poliomyelitisvaccine in de handel. — Bur-
roughs Wellcome and Company is de eerste farmaceutische
firma die de „orale” vaccine op de markt brengt. Het
produkt is bereid uit stammen afkomstig van Dr. SABIN te
Cincinnati (*Med. Offr.*, 2 juni, bl. 330).